

KARLITUS

SETMANARI REPUBLICÀ POLÍTIC/SATÍRIC DE CATALUNYA

SEGONA ÈPOKA

31 de gener 2020

Número 94

TO BE OR
NOT TO BE

karlitus.net

MADRID – BERLÍN – PARÍS

Des del segle XX vivim sota una lògica definitiva de grans eixos polítics. Actualment hi ha nous eixos polítics dedicats a preservar el poder d'uns estats-nació obsolets i a la deriva dintre d'una UE que ni avança ni recula. A Madrid l'enèsima convocatòria electoral ha aconseguit formar un govern de coalició però llastrat per un sistema judicial repressiu i partidista. Aquesta situació designa Espanya com a democràcia autoritària en la que la punta de d'iceberg repressiu és Catalunya. Entre els polítics governants catalans i espanyols sempre s'interposen els magistrats espanyols per impedir qualsevol sortida al conflicte. Pels jutges, enlloc de pacte, cobdícia-repressió econòmica. Enlloc de diàleg, insults-acusacions forassenyades. Enlloc de respecte, abominació-presó. Aquesta situació converteix Madrid en espectacle internacional, en el qual els jutges decideixen el repartiment de les hòsties. Ara ha estat el torn del major Trapero ex-cap de la policia catalana. Demà continuarà l'espoli del botí expurgat als catalans. A partir d'ara la repressió-opressió serà indiscriminada i dirigida contra tots els ciutadans de l'estat.

A Berlín, encara que sembli mentida, els polítics encara procuren ser servidors de la gent que els vota. Amb Merkel al capdavant, l'embargament d'armament destinat a impedir que el llibis no es matin més del necessari els evita ser botxins a distància. Els magistrats alemanys no dinamiten les iniciatives polítiques. Podrien intervenir si ho volguessin? Segurament, però la separació de poders o la distància entre els poders executiu i judicials, fa que no intervinguin en un combat que no els pertoca. Els ciutadans, malgrat una pobresa en augment, encara solen creure en els seus polítics.

A París, el full de ruta amb el que la magistratura s'acosta cada dia més al mode de funcionament espanyol, com també la política, és evident. Quina és la resposta que el ciutadà francès pot donar als usurpadors del poder popular? Seguir amb les vagues i manifestacions com fins ara, ho acotar el cap i engaltar-ho tot com estan resignats a fer els ciutadans espanyols? Mentrestant Macron continuarà bevent vi cada vespre. L'abstèmia el podria conduir a la raó. En tot cas el futur dels ciutadans continua decidint-se a les grans capitals europees.

